

havde regeringen jo også mulighed for at tage stilling til, om den ønskede besøget gennemført, især da man fik en henvendelse fra Enhedslisten, inden besøget blev gennemført, hvori vi opfordrede regeringen til at tage stilling. Så det var et lidt tyndt svar.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge statsministeren: Er det statsministerens opfattelse, at det er landbrugsministeren, som skal føre den kritiske dialog? Var det ikke mere naturligt, at det var statsministeren selv eller udenrigsministeren, som førte kritisk dialog med ministre fra andre lande? Er det ikke mærkeligt at placere den kritiske dialog i Landbrugsministeriet?

Jeg vil også godt spørge statsministeren: Er det sådan, at det er statsministerens opfattelse, at højskoleophold for iranske landbrugsselever og det at lære Iran at producere deres fetaost selv, hvilket jo var det, der indgik i samtalerne i Landbrugsministeriet, ligefrem er oplagte eksempler på kritisk dialog?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, at de besvarelser, vi får her i dag, tyder på, at regeringen har lært overordentlig lidt af den offentlige proteststorm, der rejste sig mod besøget.

Nu planlægges tilsyneladende – sådan har jeg forstået det, og jeg vil godt spørge, om det er rigtigt – uden hensyn til den kritik, der har været, et nyt besøg om 2 år. Det er i øvrigt ifølge pressen i dag uklart, om Det Udenrigspolitiske Nævn blot skal orienteres om disse planer, eller om nævnet rent faktisk får lejlighed til at godkende det eller afvise det.

Desuden vil jeg spørge om sanktionspolitikken. Det er jo nu oplyst, at vi allerede har tabt 765 mio. kr. – det fremgår af Politiken i dag – på eksportkreditter til Iran. Jeg vil godt spørge, om det ikke var en rimelig god og præcis sanktion at sætte ind med på nuværende tidspunkt at sige: Så skal vi i hvert fald ikke fortsætte med at give eksportkreditgarantier til Iran.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det er selvfølgelig udenrigsministeren, der i samtalerne med den iranske viceudenrigsminister gør rede for Danmarks politik, men det ville være helt unaturligt og, synes jeg, uforsvarligt, hvis ikke landbrugsministeren i sin samtale med den iranske viceudenrigsminister havde gjort opmærksom på, hvad der er regeringens politik. Det mener jeg for alvor man kunne have kritiseret, hvis han havde ført en samtale uden at fremhæve den danske politik på området.

Vi lytter meget nøje til kritikken – det gør jeg altid, for det kunne jo være, der var noget rigtigt i den – og i dette tilfælde har jeg givet tilsagn om, at regeringen, før et tilsvarende besøg gennemføres, vil forelægge problemet for Det Udenrigspolitiske Nævn og diskutere med Det Udenrigspolitiske Nævn, hvordan sagen skal håndteres.

Og endelig vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen: Jeg har lovet Det Udenrigspolitiske Nævn en redegørelse for eksportkreditsituationen for Iran. Den redegørelse er på vej.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at der kommer en sådan redegørelse.

Men jeg vil godt stille det spørgsmål: Når det nu ligger klart, at der altså allerede er tabt omkring 800 mio. kr. – ifølge Politiken er det 765 mio. kr. – og at der dermed er en gæld, som Iran skylder Danmark, er det så rimeligt, at man fortsætter? Ville det ikke være rigtigt at sige, at vi ikke skal lade vores udenrigspolitik diktere af, at vi åbenbart har en hel del penge i klemme i Iran? Kan det, der ligger bag regeringens tøven-de holdning, være, at man har forhandlet gældsaftaler med Iran her i mandags eller i tirsdags, og at man ikke ønsker at få det bragt ind i den politiske debat? Det synes jeg ville være meget beklageligt, hvis noget sådant er tilfældet.

Under alle omstændigheder vil jeg stærkt opfordre regeringen til, at vi nu stopper udstedelsen af disse eksportkreditgarantier.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): De gældsforhold, der eksisterer mellem Iran og Danmark, er forhandlet mellem de to lande, og jeg kan oplyse, at Iran overholder de betingelser, som er fastsat i aftalerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 795

2) Til undervisningsministeren af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Mener ministeren i fuldt alvor – som refereret i Politiken den 26. januar 1995 – at ældre skolelærere er mindre egnede til at føre den nye folkeskolelovs krav om differentieret undervisning ud i livet end yngre lærere?«